

В. О. МАРТИНЕНКО,

к.держ.упр., доцент кафедри менеджменту

Української академії банківської справи

Національного банку України,

м. Суми

РОЛЬ ПРИРОДООХОРОННОГО ЗАКОНОДАВСТВА В ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ

За роки незалежності в Україні було у цілому і сформовано правові засади державної екологічної політики, визначено довгострокову стратегію і розв'язання екологічних проблем, здійснення соціально-економічних реформ, формування умов сталого розвитку країни.

Вирішення цих завдань на національному, регіональному та об'єктному рівнях не можливо без подальшого розвитку і вдосконалення законодавчо-правової бази з питань охорони навколишнього природного середовища, впровадження платного природокористування, страхування екологічних ризиків, формування системи аудита, ліцензування, сертифікації і акредитації суб'єктів екологічного підприємництва.

Розвиток і вдосконалення екологічного законодавства передбачає екологізацію всього законодавства (бюджетного, податкового, господарчого тощо) шляхом впровадження принципів сталого розвитку в законодавче поле України.

Упровадження цілої системи заходів правового характеру та основних нормативно-правових актів, що регулюють майже всі аспекти охорони навколишнього середовища і раціонального природокористування, сприяли вдосконаленню державної системи управління охороною природного середовища, виконанню вимог екологічної безпеки, підвищенню якості довкілля на рівні безпечному для життєдіяльності.

Визначальну роль у підвищенні якості життя населення, формуванні та розвитку правової бази у сфері екологічної безпеки відіграло ухвалення Верховною Радою України протягом 2000 - 2006 рр. низки важливих законів України, а саме: "Про формування національної екологічної мережі України на 2000 - 2015 рр.", "Про відходи", "Про затвердження Державної програми охорони та відтворення Азовського та Чорного морів", "Про зону надзвичайної екологічної ситуації", "Про загальнодержавну програму поводження з небезпечними відходами", "Про об'єкти підвищеної небезпеки", "Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру", "Про фізичний захист ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання", "Про перевезення небезпечних вантажів", "Про екологічний аудит", "Про екологічне страхування" та ін. [1 - 3].

Прийняття цих законодавчих актів значно підвищило роль правового фактора у сфері екологічної та радіаційної безпеки, санітарно-епідемічного благополуччя населення, перевезення та зберігання небезпечних вантажів, негативного впливу техногенних факторів тощо. Тим самим, виконавчі й розпорядчі органи місцевих рад, спеціально уповноважені органи державного управління в галузі охорони навколишнього природного середовища отримали правові важелі впливу на природокористувачів різного рівня та засоби досягнення узгодженості спільних дій щодо реальної реалізації конституційного права громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля.

Література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. -К.: УПФ; Право, 1996.
2. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні у 2000 році. - К.: Міністерство екології та природних ресурсів України, 2001.

3. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні у 2006 році. - К.: Міністерство екології та природних ресурсів України, 2007.